

Nadávký do lůzy? Lidi nezapomínají. Najdou si, jak to vládě oplatit

- CZ24 News | 26. ledna 2024

ČESKO: Vládní garnitura riskuje tvrdou odplatu. Mlčením na nadávky části populace do „lůzy“ podle politologa Lukáše Valeše vládní většina nejen hluboce rozděluje společnost, ale prý hrozí, že po změně vlády dojde k ještě hrubším útokům na dnešní vládní politiky. „Lidé nezapomínají,“ připomíná Valeš. Autor knih o manipulaci a propagandě Jozef Ftorek připomíná, že nadávky vůči části populace bylo možné vidět i v oficiálních výstupech řady pražských redakcí.

Po Rakušanově debatě v Karviné, která dle očekávání proběhla ve vyostřené atmosféře se začaly v médiích objevovat silné soudy. Četli jsme o tom, že ministr musel „čelit lůze“, nebo že Rakušan vyrazil „do týlu nepřítele“ a další podobná označení.

Politolog Lukáš Valeš míní, že taková slova do veřejné debaty nepatří. „Mrzí mě, že podobné výroky zatím nebyly ostře odsouzeny ani od politiků, zejména vládních, ani například od Milionu chviliek pro demokracii, protože toto jsou mimořádně nebezpečná slova svědčící o snaze rozdělovat společnost a to velmi nevkusným způsobem,“ uvádí pro ParlamentníListy.cz.

„Každý občan této republiky má stejný hlas a stejnou hodnotu bez ohledu na to, jaké politické názory zastává. Vyčleňování lidí a jejich označování hanlivými názvy jako lůza, které mají jednoznačně negativní konotaci, znamená, že tady jsou občané prvního a druhého řádu. To je možné v totalitních systémech, ale rozhodně ne v demokracii,“ upozorňuje docent Valeš.

Obdobné komentáře se objevily i vůči seniorům v reakci na vyhlášení Ústavního soudu, který zamítl návrh opozičního hnutí ANO, aby došlo ke zrušení vládního škrtu ve valorizacích penzí. Po sítích běžaly komentáře typu, že si důchodci vyšší valorizaci stejně nezaslouží, třeba prý proto, že v řadě případů „stejně volí Babiše s Okamurou“.

„Takový přístup mě mrzí. Jsou tady pošlapávány principy demokratického právního státu. Za prvé je zde uplatňován princip kolektivní viny, který koalice jednou odsuzuje a jindy schvaluje. Nejdůležitější je, že v tomto případě by mělo jít především o odborný spor. Nejde o to, jestli důchodci subjektivně mají mít nějaká práva nebo nemají. Tady jde o to, že nastala situace, kdy bylo podle mého názoru zneužita řada instrumentů. Například stav legislativní nouze, byly vážné otázky ohledně retroaktivity atd. Nález Ústavního soudu všechny tyto otázky nerozptýlil a je velmi na pováženou, že ústavní soudci svým rozhodnutím naprosto akceptovali vládní strategii a pohled na věc. Jsme svědky toho, že vládní elity, často spíše samozvané elity, se opět povyšují nad běžné občany a princip demokratického právního státu a nezávislé justice dostává na frak,“ vyslovil se politolog.

Docent Valeš souhlasí s pohledem, že se Ústavní soud opět zpolitizoval a staví se do role třetí komory parlamentu či šesté koaliční strany. „Je to smutné, ale jasně se ukázalo, že pro českou demokracii je mimořádně zhoubné, že se stávající koalici podařilo obsadit nejenom vládu a Poslaneckou sněmovnu, kde vládu de facto nepodpořila většina občanů, protože u voleb propadl milion hlasů, ale také Senát, což je historicky bezprecedentní situace. Senát totiž vždycky svým složením i názory vyvažoval Poslaneckou sněmovnu a nyní má vládní koalice k dispozici obě parlamentní komory. Má také svého prezidenta, o tom není pochyb. Jeden z ústavních soudců to ve svém disentaním názoru i jasně řekl, že veškerá reformní opatření přišla teprve poté, co se Petr Pavel definitivně uhnízdil na Hradě a využila situace, kdy se dlouho nekonaly žádné volby. Nyní k tomu prostřednictvím senátní většiny a

prezidenta ovládli také Ústavní soud," popisuje se znepokojením Lukáš Valeš pro PL.

„Ústavní soud měl šanci svým rozhodnutím obhájit svou nezávislost, mohl ukázat, že neplatí heslo koho chleba jíš, toho píseň zpívej, a že zvolení soudce sebou nenese nějaký vděk. Ať už to vezmeme jakkoli, Ústavní soud se přiklonil zcela jednoznačně na jednu stranu a nerespektoval přitom řadu svých předchozích judikátů a významně rozkolísal určitou právní jistotu. Paradoxně na tom nejvíc doplatí pověst Ústavního soudu jako nezávislé instituce," je přesvědčený.

Varuje před tím, že do budoucna může hanlivé nálepkování občanů vést k ještě hrubší politické a společenské atmosféře a v kombinaci s dalšími kontroverzními kroky vlády to bude znamenat silné nabourání důvěry v demokracii. „Máme tu příklad ze Slovenska. Ficova vláda jedná možná někdy až hodně tvrdě, ale pouze vrací to, co zasely předchozí progresivistické strany. To by si měla naše současná vládní většina uvědomit, protože zítra klidně může být menšinou. Jenže oni se chovají jako by jim tato země patřila, jako kdyby tu byli navěky. To samozřejmě nahrává spekulacím ohledně korespondenčních voleb a jejich možnému zneužití," připomíná další z podstatných vládních témat, kdy se podařilo korespondenční volbu protlačit ve Sněmovně do druhého čtení.

„Otrásají se základní principy důvěry v demokratický právní stát. Velmi mě mrzí, že žádný z politiků si neuvědomuje, jaké nebezpečí demokracii hrozí. Tohle nemůže skončit dobře, lidé si to všechno budou pamatovat a budou hledat formu, jak to stávající vládní koalici oplatit. Zvolení současné opozice bude to nejmírnější. Jestliže bude dosavadní tlak sílit, můžeme se bavit o tom, že se o slovo přihlásí politické extrémisty a tvrdý politický boj ve smyslu vítěz bere vše a opozice nemůže nic. Mrzí mě, že 35 let od listopadové revoluce současné vládní strany více přemýšlejí o své vlastní moci než o kondici české demokracie," uzavírá pro ParlamentníListy.cz Lukáš Valeš.

Podle publicisty a autora knih o ovlivňování veřejného mínění, manipulaci a propagandě Jozefa Ftorka je označení občanů za lůzu hanlivá a dehonestující. „Bohužel, nejsou úplnou novinkou. Ve zřetelnější míře se objevila už předloni, a to po první podzimní demonstraci na Václavském náměstí v Praze. Slova jako dezolát nebo chcmír se stala součástí slovníku některých redaktorů i redakcí, a to včetně reprezentantů médií veřejné služby. Tedy i těch redakcí a médií, jež mají, už z podstaty vlastního poslání veřejné služby, reflektovat postoje, pocity a potřeby širokého občanského spektra, včetně těch lidí, občanů ČR, jejichž názory mohou být pro redakce a redaktory i nepříjemné nebo dokonce osobně nepřijatelné. To, pokud jsou tyto názory a postoje jejich publika legální a legitimní. Ono zřetelné i sebejisté nálepkování těch, jež si dovoluují vyjádřit jiný, byť plně legitimní názor a postoj, včetně nesouhlasu s dominantní politikou nynější vlády a parlamentu, bylo viditelné nejen na profilech sociálních sítí některých redaktorů. Patrné bylo i v oficiálních redakčních výstupech. Osobně to považuji za nepřijatelné. Nikoli pouze problematické. Zejména, pokud se taková označení objevují v produkci médií veřejné služby. Příkladem je pejorativní novotvar chcmír. V otázce dlouhodobé udržitelnosti míru jsem poměrně skeptický. Rozhodně ovšem nepovažuji mír za sprosté slovo. Tu mediální nálepku na adresu těch, kteří se v jeho prospěch angažují, a tak se i vyjadřují, některým redakcím médií hl. proudu nemohu tolerovat. Tedy, řečeno Leninem, pokud je tady někdo „užitečný idiot“, tak to pro mne většinou nejsou ti, které některé redakce za takové v otázce války a míru označují. Je to mnohdy i přesně naopak," sděluje Ftorek pro PL.

„Označení lůza je jen pokračováním trendu verbálních útoků, o kterých mluvíme. Není to tedy nic nového. Jinak řečeno, zmínění politici měli možnost se distancovat. Svoje případné výhrady mohli vyjádřit už i v minulosti. Pokud tak učiní nyní, což nevylučuji, domnívám se, že to bude spíše na doporučení jejich specialistů PR než že by šlo o autentický projev jejich občanské a politické komunikace, postoje nebo i intuice," míní.

Ke společenské soudržnosti, která je nutným předpokladem politické stability, taková rétorika dle jeho slov rozhodně a pochopitelně nepřispěje. „Naopak. Jen prohloubí už tak stále zřetelnější příkopy

mezi lidmi, občany ČR. Zejména těmi z velkých sídel, měst jako je Praha nebo Brno a venkovem. Masová média, tisk rozhlas a televize, včetně jejich online platforem jsou páteřním komunikačním kanálem moderní společnosti, prostředkem ovlivnění mínění veřejnosti. Mají tak velký vliv i společenskou odpovědnost. Vlivu jsou si jejich redakce a redaktoři tradičně vědomi. Vlastní odpovědnosti mnohdy nikoli," dodává pro ParlamentníListy.cz Jozef Ftorek.

ZDROJ: PL